

ΕΝΔΙΑΜΕΣΗ ΠΕΡΙΟΧΗ

ΟΡΓΑΝΟ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΥΣΤΡΑΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ :
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΝΙΚ. ΚΙΤΣΙΚΗΣ

ISSN 1107-3063. Υπεύθυνος συμφώνως τῷ νόμῳ : Δημ. Ν. Κιτσίκης - Αλληλογραφία καὶ συνδρομές : Κώστας Σαρδέλης, Ἐλ. Βενιζέλου 15, Κάτω Πεύκη, 151 21 - Ἀθήνα. Τηλ. 8054362. Συνδρομές : 2.000 δρχ. ἐτησίως γιὰ 4 τεύχη. Κατάθεση, Ἐθνικὴ Τράπεζα, ἀριθ. λογ. 123.77.66.76.91.

Οἱ Γραικοί, 1821-1996

(Πρέπει νὰ διευκρινήσωμε πὼς ὁ ὑποφαινόμενος καθηγητὴς Πανεπιστημίου εἶναι καὶ νομοταγὴς πολίτης τοῦ κράτους τῶν Ἀθηνῶν, κράτους ποὺ βασιζέται στὴν Παλιγγενεσία τοῦ 1821, καὶ ποιὸς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ποὺ ἀκολουθεῖ τὸ νέο ἡμερολόγιο. Ξέρει ὅμως ὅτι ἡ Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία μας, σὲ ἀντίθεση μὲ αὐτὴν τῶν Καθολικῶν, δὲν γνωρίζει οὔτε Ἱερά Ἐξέταση, οὔτε "nihil obstat" καὶ "imprimatur" τῆς παπικῆς λογοκρισίας, καὶ πὼς τὸν μὴ Γραικόλο δὲν φοβίζουσι οἱ ἀντικονφορμιστικὲς ιδέες.)

«Γιορτάσαμε» ἐφέτος 175 χρόνια γραικυλισμοῦ. Τὸ φαινόμενο τῆς ἐλληνικῆς παρακμῆς εἶναι τεράστιο γιὰ νὰ ἡμπορεῖ ν'ἀναλυθεῖ ἐπιστημονικὰ σὲ τοῦτες τὶς ἐλάχιστες σελίδες. Εἶναι καὶ φοβερὰ ἐπώδυνο γιὰ ὅλους μας ὅταν μᾶς στήνουν μπροστὰ στὸν ἐξομολογητὴ-ψυχαναλυτὴ τῆς δικῆς μας Ἱστορίας.

Ὅταν ὁ Φράγκος Καρλομάγνος ἐσφετερίσθη, τὸ 800 μ.Χ., τὸ ὄνομα Ρωμαῖος καὶ ἀπὸ Romanos μᾶς ὑποβίβασε σὲ Grecos καὶ ὅταν ὁ Κωστῆς Παλαμᾶς, 1200 χρόνια ἀργότερα, ἐξήγησε τὸν ὑποβιβασμὸ γράφοντας : "Ἕλληνες [εἶμασθε] γιὰ νὰ ρίχνουμε στάχτη στὰ μάτια τοῦ κόσμου, πραγματικὰ [ὁμως] "Ρωμαῖοί", ὁ γραικυλισμὸς εἶχε γίνεи πλέον κοινὴ συνείδηση

ἐνὸς ἔθνους καταφερτζήδων, χωρὶς θεϊκὴ πνοή. "Κι ἔτσι - προσθέτει ὁ Παλαμᾶς- ἔγινε ὁ ἐξευτελισμένος Ρωμῖος τῶν φωνακλάδων τῶν καφενεῖων, ὁ φασουλῆς Ρωμῖος τῶν σατυρογράφων, ὁ ἀσυνείδητος Ρωμῖος μέσα στὸ ψευτοβασιλεῖο". Ὅμοίως, ὁ θεωρητικὸς τοῦ ἐλληνικοῦ ἐθνικισμοῦ, καθηγητὴς Δημήτρης Βεζανῆς (1904-1968), ἔγραφε πὼς μετὰ τὸ 1821 στὴν Ἑλλάδα ὄλοι οἱ Ἕλληνες, ὅλα τὰ κόμματα ἐδῆλωναν ἐθνικιστές, δηλαδὴ ἐμπορεύοντο τὸν ἐθνικισμὸ. Ἔτσι, στὴν οὐσία, οὐδεὶς Ἕλληνα ἦταν ἐθνικιστὴς, οὐδεὶς θὰ ἐθυσίαζε τὴν καριέρα του γιὰ τὴν ὑπερτάτη ἀξία τοῦ ἐθνικισμοῦ. "Τὸ ἐλληνικὸ φιλότιμο -ἔλεγε... εἶναι ἡ τάση νὰ ἐκτιμῶμε περισσότερο ἀπὸ κάθε τι ἄλλο τὸν ἑαυτὸ μας... Καμιά κανενὸς εἶδους ὑπεροχὴ δὲν μᾶς

(συνέχεια στὴν σελ. 2)

Τουρκία : Ἡ μεγάλη ἄγνοση

Τὴν ἱστορία τῶν γειτόνων μας τὴν γνωρίζουμε, δυστυχῶς, κυρίως ἀπὸ τὶς ἐφημερίδες, τὰ περιοδικὰ καὶ τὶς δηλώσεις τῶν πολιτικῶν. Δὲν ἀρνούμαστε τὸν ρόλο τῶν ἐντύπων αὐτῶν στὴν διαμόρφωση τῆς Κοινῆς Γνώμης, ἀλλὰ αὐτὸ εἶναι ἐντελῶς διαφορετικὸ πρᾶγμα ἀπὸ τὴν ὑπεύθυνη καὶ βαθύτερη γνώση τῆς ἱστορίας, ποὺ θὰ μᾶς ὀδηγήσει σὲ μιὰ πρὸ σωστῆ καὶ ἀσφαλέστερη ἄποψη γιὰ ὅ,τι συμβαίνει σήμερα. Μὲ δυὸ λόγια, χωρὶς τὸ χθές εἶναι ἀδύνατο νὰ ἐρμηνεύσουμε τὸ σήμερα.

(συνέχεια στὴν σελ. 3)